

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **JUDr. J. G.**, narozený X
bytem X

proti

žalovanému: **Policejní prezident Policie České republiky**
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2025, č. j. PPR-37697-11/ČJ-2025-990131,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I.** Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II.** Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze, který ji postoupil zdejšímu soudu, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2025, č. j. PPR-37697-11/ČJ-2025-990131, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 23. 6. 2025, č. j. KRPU-54698-9/ČJ-2025-0400KR-PK, kterým byla podle § 192 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), zamítnuta žádost žalobce ze dne 18. 3. 2025 o povolení obnovy řízení ve věci rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 24. 4. 2023, č. j. KRPU-28003-6/ČJ-2023-0400KRPK, v rozsahu, ve kterém byl potvrzen výrok II. prvostupňového rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro ekonomiku ze dne 5. 1. 2023, č. j. KRPU-242935-89/ČJ-2017-0400KR-AP.
2. Žalobce v žalobě uplatnil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který odůvodnil tím, že výkon napadeného rozhodnutí prohlubuje jeho závažnou majetkovou újmu v podobě dlouhodobého krácení náhrady za ztrátu na služebním příjmu.
3. Žalovaný ve vyjádření zdůraznil, že vzhledem k tomu, že je dle zákona o služebním poměru nalézací rozhodnutí předběžně vykonatelné a jeho právní důsledky nastaly již jeho doručením žalobci dnem 23. 6. 2025, není žalovanému zřejmé, čeho chce přiznáním

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

odkladného účinku žalobce dosáhnout, neboť zamítnutí odvolání proti nalézacímu rozhodnutí co do zásahu do veřejných práv žalobce de facto s žádnými právními důsledky spojeno není (právním důsledkem zamítnutí odvolání je toliko potvrzení nalézacího rozhodnutí bez vlivu na předběžně vykonatelné zamítnutí žádosti o obnovu pravomocně skončeného řízení). Poznamenal, že z judikatury správních soudů plyne, že přiznání odkladného účinku má chránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy; žádné takové následky však v tomto případě nenastaly a žalobce je ani v odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nijak konkrétně netvrdí. Žalovaný navrhl, aby soud návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.

4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

6. Soud veden shora uvedeným testem posoudil návrh žalobce a dospěl k závěru, že žalobce neprokázal splnění hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. existenci újmy, která by mu byla způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí.
7. V projednávané věci žalobce spojuje újmu pouze s tím, že výkon napadeného rozhodnutí prohlubuje jeho závažnou majetkovou újmu v podobě dlouhodobého krácení náhrady za ztrátu na služebním příjmu. K tomu soud zdůrazňuje, že rozhodnutím služebních funkcionářů v této věci byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení. Rozhodnutími služebních funkcionářů tedy nebylo rozhodováno o žádných majetkových nárocích žalobce či náhradě za ztrátu na služebním příjmu. Z uvedeného je dle soudu zřejmé, že ani případné přiznání odkladného účinku žalobě žalobce by se nijak nemohlo projevit v majetkové sféře žalobce, neboť přiznaný odkladný účinek této žalobě by neměl žádné účinky na již dříve žalobci pravomocně přiznané nároky týkající se náhrady za ztrátu na služebním příjmu. Je tak dle soudu vyloučeno, aby účinky napadeného rozhodnutí mohly žalobci působit jím obecně tvrzenou a neprokazovanou závažnou majetkovou újmu.
8. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu nebo jiných následcích napadeného rozhodnutí jako jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jelikož z výše uvedeného je zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí pro něj nemůže znamenat jím tvrzenou újmu dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
9. Vzhledem ke shora popsáným skutečnostem je možno konstatovat, že žalobce již ohledně první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno důkazní (neprokázal hrozící újmu), ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora. Soud proto návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě výrokem I. usnesení zamítl.
10. Výrokem II. tohoto usnesení soud zároveň žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
11. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1548000625.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nej**sou opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 17. prosince 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v..r
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.